

בש"פ 5732/15 - אבשלום לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5732/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: אבשלום לוי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (כב' סגן הנשיאה ד"ר ע' מודריק) בעמ"ת
57685-07-15 מיום 3.8.2015

בשם המבקש: עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. ביום 8.7.2015 הוגש נגד המבקש כתב אישום שבו יוחסה לו עבירה של החזקת סמים מסוכנים - סם מסוג קוקאין במשקל של 49.1938 גרם; סם מסוג MDMA במשקל של 36.7468 גרם; סם מסוג חשיש במשקל של 68.76 גרם; וסם מסוג קנבוס במשקל של 0.34 גרם - שלא לצריכה עצמית. בהחלטה מיום 28.7.2015 הורה בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' בקר) כי כתב האישום נגד המבקש יתוקן, בהסכמת הצדדים, כך שהעבירה המיוחסת למבקש בשל החזקת סם מסוג קנבוס במשקל של 0.34 גרם תהיה החזקת סם לצריכה עצמית, אך מהצורפות שהוגשו לעיוני לא ראיתי כי כתב האישום המתוקן כבר הוגש לבית המשפט.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקש עד לתום ההליכים נגדו. כנטען בבקשה, למבקש עבר פלילי ובגין הרשעתו האחרונה בפלילים הוא נשא בעונש מאסר בפועל. במהלך הדיון בבקשה הסכים

המבקש כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לו וביקש להפנותו לקבלת תסקיר שיבחן חלופת מעצר. בהחלטה מיום 28.7.2015 דחה בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' בקר) את בקשתו והורה על מעצרו עד לתום ההליכים. הוטעם כי המעשים המיוחסים למבקש בוצעו שעה שכתב אישום אחר בעבירות סחר בסם מסוכן תלוי ועומד נגד המבקש; כי לחובת המבקש עבר פלילי הכולל עבירות אלימות ועבירות נגד שוטרים; וכי בכתב האישום הנוכחי מיוחסת למבקש החזקת כמות משמעותית של סמים. בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' סגן הנשיאה ד"ר ע' מודריק) דחה ערר שהגיש המבקש על החלטה זו בקבעו כי עיקר השגות המבקש מכוונות לשליחתו להליך גמילה חלף המעצר; וכי בעניינו של המבקש לא מתקיימים החריגים לכלל שלפיו העיתוי הראוי לשקילת ערוצי טיפול וגמילה הוא בשלב גזירת עונשו של נאשם ולא בשלב המעצר.

3. מכאן הבקשה שלפניי שבגדרה נטען כי שגו הערכאות הקודמות בכך שלא הורו על שליחת המבקש לתסקיר מעצר וזאת בשים לב לנסיבות חייו הקשות; לכך שמדובר במעצרו הראשון; ולכך שיש בידו להציע חלופת מעצר שתאיין את מסוכנותו. עוד נטען כי גם אם יש בעבירות המיוחסות למבקש כדי להעיד על מסוכנות, אין בכך כדי לשלול א-פרוירית את האפשרות לקבל תסקיר מאת שירות המבחן שיבדוק אם ניתן לאיינה בנסיבות המקרה הפרטניות של המבקש.

4. דין הבקשה להידחות. כידוע, על החלטת בית משפט מחוזי בערר שעניינו מעצר לא מוקנה ערר בזכות אלא יש לפנות בבקשת רשות לערור לבית משפט זה (סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996). בבקשות מעין אלו חלה אמת מידה מצמצמת, הדומה במהותה לזו שהותוותה בעניין מתן רשות ערעור לפני ערכאה שלישית בדין האזרחי והפלילי (ראו למשל בש"פ 6119/14 שרקי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.9.2014); בש"פ 5233/13 אלאוף נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (24.7.2013)), דהיינו: על המבקש להראות כי עניינו מעורר הכרעה בסוגיה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים. בצד האמור, ייתכנו מקרים שבהם ניתן יהיה לסטות מהכלל האמור ולהעניק רשות לערור אף בהעדר שאלה עקרונית, וזאת כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת ובפרט כאשר קמה פגיעה בלתי מידתית בזכות לחירות (בש"פ 4215/14 עואד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.6.2014); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2011)). הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אמת המידה האמורה. עניינו של המבקש נדון לפני שתי ערכאות, אשר לא מצאו לנכון להורות על שליחתו לתסקיר מעצר, בין היתר בהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות לו; ובכתב האישום הנוסף התלוי והעומד נגד המבקש (להתחשבות בשיקול אחרון זה ראו למשל בש"פ 9745/11 בואב נ' מדינת ישראל, פסקה י' (15.1.2012)). הבקשה שלפניי אינה מעלה כל סוגיה החורגת מדל"ת אמות עניינם של הצדדים ואף לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות דיון בבקשה שאינה מעלה שאלה משפטית עקרונית. בנסיבות אלו, אין הבקשה מגלה עילה למתן רשות לערור.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י' באלול התשע"ה (25.8.2015).

ש ו פ ט